

РЕШЕНИЕ

№ 6654

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20221110156164 по описа за 2022 година

При условията на обективно кумулативно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени *положителни установителни искове* по **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и по чл.86,ал.1 ЗЗД.**

С исковата молба ищецът „Т”ЕАД е предявил установителни искове *да бъде признато със сила на присъдено нещо*, че ответникът му дължи следните суми : **506,25 лв**, представляващи *стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ул. „**** с абонатен № *** по договорни отношения между страните през периода **от 01.05.2019г. до 30.04.2021г.**; **65,45лв**, представляващи *мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода **от 15.09.2020г. до 14.06.2022г.** ; **73,05 лв**, представляващи *цената на услугата „дялово разпределение”* за същия имот през периода **от 01.05.2019г. до 30.04.2021г.**, и **14,32 лв**, представляващи *мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода **от 01.07.2019г. до 14.06.2022г.**, заедно със *законната лихва* върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 29.06.2022г. до окончателното плащане, *за които е издадена заповед по чл.410 ГПК по гражданско дело № 34806/2022г. по описа на СРС,68 състав.*

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат предявените искове. При устните състезания в заседанието на 15.03.2024г. юрисконсулт на ищеца е пледирал за уважаване на исковите.

Ответникът Б. Х. К. оспорва исковите видно от изявленията на пълномощника му в

депозирания в срока по чл.131,ал.1 ГПК на 20.02.2023г. отговор на исковата молба. Твърди се , че ответникът не притежава качеството потребител на топлинна енергия , защото „не е собственик или вещно-правен ползвател , нито облигационен такъв на процесния имот за процесния период”. Предявено е възражение за изтекла 3-годишна погасителна давност за част от претендираните вземания за главница и за лихви.

Останалите възражения в отговора на исковата молба , касаещи доставката на топлинна енергия в процесния период , са *оттеглени* от пълномощника на ответника в заседанието на 15.03.2024г.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ответника поддържат оспорването на исковите. В заседанието на 15.03.2024г. адвокат на ответника е пледирал за отхвърляне на исковите.

Подпомагащата страна – „Т.С.”ЕООД (конституирана с определението по чл.140 ГПК – б.с..) не изразява становище по исковите , не изпраща представител по делото и не сочи доказателства.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на исковите :

Предявените установителни искове са **ДОПУСТИМИ**.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването им , тъй като това е негово *задължение* по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от длъжницата на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. №34806/2022г. по описа на СРС, 68 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен* , а не *осъдителен*.

Относно възражението за изтекла погасителна давност :

Възражението по чл.120 ЗЗД е **НЕОСНОВАТЕЛНО**.

Вземанията за заплащане стойността на потребена топлоенергия (каквито са тези, които са предмет на предявения иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ) са **периодични**- независимо, че произтичат от общ правопораждащ юридически факт (договорното правоотношение за продажба на топлоенергия между страните) всяко от тях е **САМОСТОЯТЕЛНО** и различно от останалите. Ноторно известен факт, регламентиран и в публично оповестените Общи условия за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София”ЕАД на потребители за битови

нужди в гр.София, приложими и в разглеждания случай е, че топлофикационното дружество предоставя топлоенергията **всеки месец**, като потребителят заплаща цената на доставената топлоенергия **месечно**. Касае се за *повтарящи се през определен период от време самостоятелни еднородни задължения с общ източник*. Обстоятелството, че

месечните плащания не са еднакви и не са с предварително фиксиран размер, не променя периодичния

характер на вземанията, които възникват за топлофикационното дружество относно плащането на цената за доставената топлоенергия. В този смисъл е и **Тълкувателно решение № 3/18.05.2012г. на ОСГТК на ВКС по тълкувателно дело № 3/2011г.** Следователно предявените от ищеца главни вземания съгласно изричната разпоредба на **чл.111,буква"в", предл.3 ЗЗД** се погасяват с изтичането на **тригодишна давност**. Това е възприетото становище в **решение № 168/ 22.12.2009г. по търг. д. № 408/2009г. на ВКС, ТК**, което е постановено по реда на чл.290 ГПК и е **задължително** за съдилищата с оглед изрично посоченото в *т.2 от Тълкувателно решение № 1/2009г. на ОСГТК на ВКС*.

По настоящото дело ищецът не претендира сбора от *прогнозните* стойности на топлоенергията, удостоверени с издаваните месечни фактури през процесния период (*чл.32,ал.1* от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т” ЕАД на клиенти в гр. София), а претендира *окончателния* размер на *реално* потребената топлоенергия през този период, изчислен *след приключване на съответния отоплителен сезон*, удостоверен в съответната изравнителна сметка за всеки отоплителен сезон през процесния период и издадените *две общи фактури № *****/31.07.2020г. и № 1014024963/ 31.07.2021г.* (*чл.32,ал.2* от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т” ЕАД на клиенти в гр. София) според посоченото в исковата молба.

Съгласно **чл.114,ал.1 ЗЗД** погасителната давност започва да тече *от деня, от който вземането е станало изискуемо*, т.е. от датата на *падежа*. Падежът на вземането по фактура № *****/31.07.2020г., удостоверяваща *окончателния* размер на *реално* потребената топлоенергия през част от процесния период – от 01.05.2019г. до 30.04.2020г. е **14.09.2020г.** според посоченото в същата фактура. Падежът на вземането по фактура № 1014024963/ 31.07.2021г., удостоверяваща *окончателния* размер на *реално* потребената топлоенергия през останалата част от процесния период – от 01.05.2020г. до 30.04.2021г. е **14.09.2021г.** според посоченото в същата фактура. *Тези падежи са определени в съответствие с чл.33,ал.2 и ал.3 във връзка с ал.4 и ал.5 от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т” ЕАД на клиенти в гр. София.* Следователно погасителната давност за задълженията по първата фактура № *****/31.07.2020г. е започнала да тече от 14.09.2020г., и е изтекла на **14.09.2023г.**, а за втората фактура № 1014024963/ 31.07.2021г. е започнала да тече от 14.09.2021г., и ще изтече на **14.09.2024г.**

Съгласно изричната разпоредба на **чл.422,ал.1 ГПК** установителният иск по чл.415,ал.1 ГПК се счита предявен от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. В конкретния случай заявлението по чл.410 ГПК е предявено на **29.06.2022г.**, т.е. преди изтичането на давностните срокове.

Предвид изложеното възражението на ответника по **чл.120 ЗЗД** е неоснователно.

Относно основателността на исковите :

Предявеният осъдителен иск по чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ е

ОСНОВАТЕЛЕН.

През процесния период от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. е съществувало *договорно правоотношение* между ищцовото дружество като *топлопреносно предприятие* и ответникът като *„клиент на топлинна енергия“* по смисъла на чл.153, ал.1 ЗЕ/редакция ДВ, бр.54/2012г./, по силата на което в притежавания от ответника имот (видно от представения нотариален акт № 159 от 27.11.1991г., том XXXXXXXXV, дело № 14702/1991г. на нотариус при СНС към Втори районен софийски районен съд –б.с.), намиращ се в сграда-етажна собственост, присъединена към теплопреносната мрежа по реда на чл.133,ал.2 ЗЕ, е била доставяна топлоенергия. Това правоотношение е възникнало при действието на ЗЕЕЕ/отм./, но е продължило да съществува при действието на ЗЕ/обн. В ДВ, бр. 107/09.12.2003г. / и на *Общите условия за продажба на топлинна енергия от „Т“ЕАД на потребители за битови нужди в гр.София*, които съгласно **чл.150,ал.2,изр.2 ЗЕ** влизат в сила 30-дни след първото им публикуване, *без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителя*. Ответникът нито твърди, нито представя доказателства за предложени от собственика на апартамента специални условия по чл.150,ал.3 ЗЕ. Съответствието на Общите условия за продажба на топлоенергия с отделни клаузи от ЗЗП и с други нормативни актове е *без правно значение* за възникването на задължението на ответника за заплащане на потребената от него топлоенергия,*включително и за сградна инсталация*, тъй като *това задължение следва от възмездния характер на правоотношението* между него като потребител на тази топлоенергия и ищеца като нейн доставчик, както и от основния принцип в гражданското право за *недопускане на неоснователно обогатяване* (чл.55 ЗЗД и чл.59 ЗЗД). Потребителят на топлоенергия е длъжен да заплати стойността ѝ, тъй като обратното означава да се допусне неоснователното му обогатяване за сметка на теплопреносното предприятие.

Като потребител на топлинна енергия през посочения период за ответника като собственик на процесния имот са възникнали *задължения за плащане цената* на доставената топлоенергия *за горещо водоснабдяване и за отопление* (чл.140а ЗЕ), *включително и за сградна инсталация*(чл.140,ал.3 ЗЕ; чл.143 ЗЕ и чл.145,ал.2 и ал.3 ЗЕ), а до месец юни 2006г.включително и за *такса мощност* (съгласно ПМС № 67/29.03.2002г. – отм./.

Според чл.139,ал.1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда– етажна собственост, се извършва *по системата за дялово разпределение* въз основа на показанията на *индивидуалните топломери* в отделните имоти (чл.145, ал.1 ЗЕ). През процесния период т.нар. услуга ”топлинно счетоводство” за сградата-етажна собственост , в която се намира процесния имот, е извършвана от „Т.С.”ЕООД въз основа на договор № 1384/30.10.2001г. между това дружество и етажните собственици, съгласно решение на Общото събрание от 16.10.2001г. (представено по делото-б.с.) , което *не е било оспорено в сроковете и по реда на ПУРНЕС/отм./*. Решението на Общото събрание на етажните собственици е било постановено *при спазването на законово необходимите кворум и мнозинство*, като без правно значение е дали конкретно ответникът е участвал при

взимането му, тъй като това не би се отразило на валидността му.

Според изричната разпоредба на **чл.22,ал.2** от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т”ЕАД на клиенти на град София *клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение , извършвана от избрания от тях търговец.* Поради това сумите за дялово разпределение се начисляват във фактурите, издавани от ищеца, и се събират заедно с цената на доставената топлоенергия . Поради тези причини се касе за вземане на ищеца.

По делото няма нито твърдения, нито доказателства през процесния период собствениците на процесния имот да са предявявали рекламации пред „Т”ЕАД и пред „Т.С.”ЕООД относно размерите на начисляваните суми в издаваните фактури и изравнителни сметки нито в определените срокове за това , нито след изтичането им. Ответната страна оспорва размера на начислените суми едва по настоящото дело.

С протоколно определение , постановено в съдебното заседание на 15.03.2023г. , с оглед чл.153 ГПК по искане на страните са обявени за *безспорни* и ненуждаещи се от доказване *доставката на топлинна енергия* в процесния имот през процесния период , *размерите и периодите* на начислените от ищеца суми във връзка с доставена топлинна енергия в процесния имот за процесния период.

Следователно за периода **от месец май 2019г. до месец април 2021г.** дължимата от ответника сума за доставена топлоенергия в процесния имот е **506, 25 лв** , и за периода **от месец май 2019г. до месец април 2021г.** дължимата от ответника сума за услугата дялово разпределение за процесния имот е **73,05 лв.** Тези суми следва да бъдат присъдени на ищеца , тъй като не са представени доказателства да са платени от ответника (което е в негова доказателствена тежест съгласно чл.154,ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК). Главният иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ следва да бъде уважен изцяло.

Като не е изпълнил главните си задължения на съответните падежи, ответникът е изпаднал в забава по смисъла на чл.84,ал.1 ЗЗД (без необходимост от покана) и за него са възникнали акцесорните задължения по чл.86,ал.1 ЗЗД за плащане на мораторните лихви върху неизплатените главници.

Мораторната лихва върху общата цена на доставената топлинна енергия за периода **от 15.09.2020г. до 14.06.2022г.** е с общ размер от **65,45 лв.** определена съгласно *чл.162 ГПК* , а мораторната лихва върху общата сума за дялово разпределение за периода **от 01.07.2019г. до 14.06.2022г.** е с общ размер от **14,32 лв.** определена съгласно *чл.162 ГПК*. Тези суми следва да бъдат присъдени на ищеца. Акцесорният иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.86, ал.1, предл.1 ЗЗД също следва да бъде уважен изцяло.

Относно разноските по делото :

На ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски по настоящото исково производство – платената държавна такса (75 лв).

Ищцовата страна претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение, каквото ѝ се полага на основание чл.78,ал.8 ГПК, тъй като е представлявана по настоящото дело от юрисконсулт. Това искане следва да бъде уважено. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен съгласно действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК (50 лв).

Съдът не присъжда разноски на ответника и на пълномощниците му (чл.38 ЗА), тъй като исковете са уважени изцяло.

Съдът не присъжда разноски на подпомагащата страна, тъй като не е предявено съответно искане, а и не са представени доказателства за извършени от третото лице-помагач разходи във връзка с настоящото дело.

С оглед изрично постановеното в мотивите и в диспозитива на т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС с настоящото съдебно решение следва да бъде определен и окончателния размер на разноските в заповедното производство, като бъдат *осъдени* страните да ги заплатят.

На ищеца (заявител в заповедното производство) следва да бъдат присъдени разноските, направени от него в заповедното производство – платената държавна такса (25 лв) и юрисконсултското възнаграждение, присъдено със заповедта по чл.410 ГПК (50 лв).

На ответната страна (длъжницата в заповедното производство) не следва да бъдат присъдени разноски по заповедното дело, тъй като претенциите срещу нея са уважени изцяло.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и по чл.86,ал.1 ЗЗД**, че **Б. Х. К.**, ЕГН: *****, гр. София, ул. ****, със съдебен адрес: град София, ул. **, чрез адв. Н. И., дължи на **„Т“ ЕАД**, ЕИК:** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ***, следните суми: **506,25 лв** (петстотин и шест лева и двадесет и пет стотинки), представляващи *стойността на доставена, но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ул. **** с абонатен № *** по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2019г. до 30.04.2021г.*; **65,45лв** (шестдесет и пет лева и четиридесет и пет стотинки), представляващи *мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода *от 15.09.2020г. до 14.06.2022г.*; **73,05 лв** (седемдесет и три лева и пет стотинки), представляващи *цената на услугата „дялово разпределение“* за същия имот през периода *от 01.05.2019г. до 30.04.2021г.*, и **14,32 лв** (четиринадесет лева и тридесет и две стотинки), представляващи *мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение“ за периода *от*

01.07.2019г. до 14.06.2022г., заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 29.06.2022г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед по чл.410 ГПК по гражданско дело № 34806/2022г. по описа на СРС,68 състав.

ОСЪЖДА Б. Х. К. ,ЕГН: *****, гр. София , ул. **** , със съдебен адрес : град София , ул. „*** , чрез адв. Н. И., **ДА ЗАПЛАТИ** на „***” ЕАД, ЕИК:** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ***, следните суми: **75 лева** (седемдесет и пет лева), представляващи направените от ищеца *разноски* по настоящото исково производство–платената държавна такса за предявяване на исковата молба(**чл.78,ал.1 ГПК**); **50 лв** (петдесет лева), представляващи полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в настоящото исково производство (**чл.78,ал.8 ГПК**) ; **25 лева** (двадесет и пет лева), представляващи направените от ищеца *разноски* по заповедното производство по гр.д. № 34806/2022г. по описа на СРС,68 състав– платената държавна такса за предявяване на заявлението по чл.410 ГПК (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**), и **50 лв** (петдесет лева), представляващи полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в заповедното производство по гр.д. № 34806/2022г. по описа на СРС, 68 състав (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**).

Решението е постановено при участието на подпомагащата страна „ТЕХЕМ СЪРВИСИС”ЕООД, гр. София,ул. „Професор Георги Павлов” № 3.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____